

Dagen går med raske fjed

B.S. Ingemann
(1789-1862)

C.E.F. Weyse
(1774-1842)

Soprano

1. Da - gen går med ra - ske fjed, da - gens børn må i - le,
 2. Lyk - ken gæk - ker sto - re, små, le - ger med guld - ter - ning,
 3. Lidt dog sto - re, min - dre små, kan til gavns fuld - brin - ge,
 4. Lyk - kens lu - ne - ful - de spil le - ger ej med sjæ - le,
 5. Blomst skal bæ - re frugt en - gang, høst skal føl - ge som - mer,
 6. Lad ved dag kun op og ned lyk - kens ter - ning rul - le,

Alto

1. Da - gen går med ra - ske fjed, da - gens børn må i - le,
 2. Lyk - ken gæk - ker sto - re, små, le - ger med guld - ter - ning,
 3. Lidt dog sto - re, min - dre små, kan til gavns fuld - brin - ge,
 4. Lyk - kens lu - ne - ful - de spil le - ger ej med sjæ - le,
 5. Blomst skal bæ - re frugt en - gang, høst skal føl - ge som - mer,
 6. Lad ved dag kun op og ned lyk - kens ter - ning rul - le,

Bass

1. Da - gen går med ra - ske fjed, da - gens børn må i - le,
 2. Lyk - ken gæk - ker sto - re, små, le - ger med guld - ter - ning,
 3. Lidt dog sto - re, min - dre små, kan til gavns fuld - brin - ge,
 4. Lyk - kens lu - ne - ful - de spil le - ger ej med sjæ - le,
 5. Blomst skal bæ - re frugt en - gang, høst skal føl - ge som - mer,
 6. Lad ved dag kun op og ned lyk - kens ter - ning rul - le,

5

S.

af - ten - rø - den brin - ger fred, nat - tens stjer - ner hvi - le.
 lyk - ke - ligst at hvi - le på er fuld - end - te ger - ning.
 vil - jen ser Vor - her - re på, gi - ver kraf - ten vin - ger.
 al - ting fø - jes, som Gud vil, her er trygt at dvæ - le.
 dag er ej så travl og lang, af - tens - stund dog kom - mer.
 fandt ved kvæld kun sjæ - len fred, gik det, som det skul - le.

A.

af - ten - rø - den brin - ger fred, nat - tens stjer - ner hvi - le.
 lyk - ke - ligst at hvi - le på er fuld - end - te ger - ning.
 vil - jen ser Vor - her - re på, gi - ver kraf - ten vin - ger.
 al - ting fø - jes, som Gud vil, her er trygt at væ - re.
 dag er ej så travl og lang, af - tens - stund dog kom - mer.
 fandt ved kvæld kun sjæ - len fred, gik det, som det skul - le.

B.

af - ten - rø - den brin - ger fred, nat - tens stjer - ner hvi - le.
 lyk - ke - ligst at hvi - le på er fuld - end - te ger - ning.
 vil - jen ser Vor - her - re på, gi - ver kraf - ten vin - ger.
 al - ting fø - jes, som Gud vil, her er trygt at væ - re.
 dag er ej så travl og lang, af - tens - stund dog kom - mer.
 fandt ved kvæld kun sjæ - len fred, gik det, som det skul - le.